

přednáškový cyklus

Figury paměti v současném umění

galerie TranzitDisplay, Dittrichova 9, Praha 2
každý druhý čtvrtek v 19:00

Přednáškový cyklus „Figury paměti v současném umění“ je věnován způsobům, jimiž současná umění (vizuální umění, literatura, hudba, divadlo, komiks...) intervenují do oblastí kulturní a kolektivní paměti. S důrazem na situaci ve Střední a Východní Evropě usiluje představit kolektivní paměť nikoli jako statickou entitu, nýbrž v procesu jejího ustavování, který je nutně – a zvláště v kontextu politické transformace – procesem selektivním, vyrůstajícím z komplexních mocenských vztahů určujících co a jak si pamatujeme či zapomínáme.

28. března, 19:00

Pavel Klusák

Vzpomínky na fiktivní minulost: Současná hudba a přepisování historie

Inspirace dvacátým stoletím, jeho uměním, technologiemi a společenskými fenomény má v dnešní tvorbě mnoho podob. Patří mezi ně snění o paralelní minulosti, využívání starých zvuků, nástrojů a stylových postupů k "dopisování" nedávné historie, která se ve skutečnosti nestačila odehrát. Výsledná díla pak mluví o našem vztahu k minulosti, ale také o napětí vůči oficiálnímu příběhu dějin (umění, společnosti, úspěchů), které by si mnozí autoři přáli vytunit vstřícně ke svému žebříčku hodnot.

11. dubna, 19:00

Andreas Böhn, Karlsruhe Institute of Technology
Cultural Memory and Nostalgia

In the lecture I will concentrate on the ways nostalgia affects the field of media technology. The point of departure is the observation that we are witnessing a process of increasing mediation of our everyday life environments while, at the same time, media artifacts of the past are accessible to us probably easier than to any generation before. It seems fair to describe the last decades as a period of accelerated media technological changes and, as a consequence thereof, as a period of shortened lifespans of the respective appliances. One of the results of these correlating processes is a nostalgia that is directed not only towards the contents of certain media texts, but also, or even to a greater degree, towards their specific medial constitution: their materiality, and the aesthetics resulting from these factors. Media can serve as a means of (virtually) accessing the past and are an important resource for memory. Thus, they often establish the precondition for a nostalgic perspective on things past (and present). Nostalgia can be the content of media representation and, beyond that, the media itself can become the object of nostalgia. This process, in turn, can then be reflected by the media again, which is why nostalgia for (obsolescent forms of) media technology or their respective aesthetics can be regarded as a special case of self-reference in the media. Surprisingly, the rich and interdisciplinary field of cultural memory studies has so far largely neglected this field of media nostalgia.